

РЕШЕНИЕ

№ 10069

гр. София, 24.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 20.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **7608** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156, ал. 1 от ДОПК.

Образувано е по жалба на И. В. К. с ЕГН [ЕГН], и адрес : [населено място],[жк], [улица], вх, Б, ет. 7, ап. 66, чрез адв. Б. В. В., срещу РА № Р-22221123006138-091-001/14.03.2024 г., издаден от С. Т. К. - орган, възложил ревизията, и Д. С. С. - ръководител на ревизията ,потвърден с Решение № 865 / 25.06.2024г на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” (ОДОП) – [населено място],при ЦУ на НАП.

Иска се от съда да отмени обжалвания ревизионен акт, като неправилен и незаконосъобразен, относно вменената солидарна отговорност по чл. 19, ал. 1 от ДОПК за задължения на „АЛАГОН ИМПЕКС“ ЕООД . Счита че само от факта, че за процесиите периоди е управител на това дружество , не следвал автоматично извода, че носи отговорност за неговите задължения . Твърди, че не са налице разминавания между декларираните и следващите се за деклариране данни в справките-декларации по ЗДДС от „АЛАГОН ИМПЕКС“ ЕООД. В подкрепа на това твърдение,в сезиращата съда жалба са развити подробни доводи и аргументи относно незаконосъобразността на констатациите на приходната администрация, обективирани в оспорения РА и потвърждаващото го решение.

В съдебно заседание, жалбоподателя, се представлява от адв.В. ,който поддържа жалбата и счита ,че по никакъв начин не са изпълнени основанията на чл.19 от ДОПК

и неговия доверител не може да носи имуществена отговорност за задълженията на трети лица. Моли за отмяна на РА и присъждане на сторените в производството разноски.

Ответната страна – Директор на Дирекция „ОДОП” – [населено място] при ЦУ на НАП чрез процесуалния си представител – надлежно упълномощен юрисконсулт С. оспорва жалбата и настоява за отхвърлянето ѝ. Изразява становище, че обжалвания ревизионен акт и потвърждаващото го решение са правилни и законосъобразни, претендира присъждане на юрисконсулско възнаграждение.

След като прецени твърденията на страните и събрания по делото доказателствен материал, Административен съд-София град втори състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 156, ал. 1 от ДОПК от надлежна страна, в съответствие с изискванията за форма и реквизити и след проведено оспорване по административен ред, което е абсолютна предпоставка за развитие на съдебното производство.

Решение № 865 / 25.06.2024г на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” (ОДОП) – [населено място], при ЦУ на НАП.

е връчено на 26.06.2024г , а жалбата до съда е подадена на 04.07.2024г , поради това същата се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество ,съдътнамира ,че същата е основателна по следните съображения:

Със Заповед №Р-22221123006138-020-001/19.10.2023 г., връчена електронно на 25.10.2023 г., изменена със Заповед №Р-22221123006138-020-002/22.12.2023 г., издадени от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01 -849/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на И. В. К. за установяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК за задължения на „АЛАГОН ИМПЕКС“ ЕООД за ДДС за периоди от м. 01.2022 г. до м. 09.2022 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221123006138-092-001/08.02.2024 г., връчен електронно на 15.02.2024 г.

Ревизията приключва с РА№Р-22221123006138-091-001/14.03,2024 г., издаден от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията, и Д. С. С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, връчен електронно на 05.04.2024 г. С ревизионния акт на жалбоподателя, са определени задължения ,на основание чл. 19, ал. 1 от ДОПК в размер на 415 474.80 лв., ведно с лихви - 84 502,95 лв по ЗДДС за периоди м. 02.2022 г., м. 04.2022 г., м. 05.2022 г. и от м. 07.2022 г. до м. 09.2022 г., които са дължими от „АЛАГОН ИМПЕКС“ ЕООД, чийто управител е именно жалбоподателя И. В. К..

За да ангажира отговорността на И. К. по чл.19 ал.1 от ДОПК , органа по приходите е констатирал следното :

Дружеството „АЛАГОН ИМПЕКС“ ЕООД ,чиито управител е жалбоподателя И. К. е регистрирано по ЗДДС считано от 25.02.2022 г. и дерегистрирано по силата на закона на 03.06,2022 г, въз основа на установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. Извършена е повторна регистрация по ЗДДС считано от 20.07.2022 г.. която е прекратена на 03.11.2022 г. по инициатива на органите по приходите. На дружеството не са извършвани ревизии за определяне на задълженията по ЗДДС.Следователно през процесния период дружеството е имало регистрация по ЗДДС.

През м. 02.2022 г. е декларирало продажба на материали на „ЕКС 22“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], за която е начислило ДДС в размер на 53 040,00 лв. Сторнирало е продажбата с кредитно известие през м. 03.2022 г. За периоди м. 04.2022 г., м. 05.2022 г. и от м, 07.2022 г. до м. 09.2022 г. е декларирало в дневник продажби б доставки на стоки и материали с получател „АЛАГОН ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], във връзка с които е начислило ДДС в размер на 415 474,80 лв. През м. 05.2022 г. дружеството е декларирало вътреобщностно придобиване на стоки от А. Т. 2020, VIN EL801213738 /невалиден/, за което е самоначислило данък в размер на 93 469,12 лв. и приспаднало данъчен кредит за същия. Въз основа на посочените данни в отчетните регистри, със справките декларации по ЗДДС за м. 02.2022 г., м. 04.2022 г., м. 05.2022 г, и от м. 07.2022 г. до м. 09.2022 г. е декларирало данък за внасяне в размер на 415 474,80 лв., който не е внесен в приход на бюджета.

Видно от потвърждаващото РА решение на директора на дирекция „ОДОП“ е ,че за събиране на вземанията за ДДС от „АЛАГОН ИМПЕКС“ ЕООД е било образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2022 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С. . Не са наложени обезпечителни мерки, тъй като дружеството не е притежавало активи - недвижими имоти, превозни средства, дългосрочни и краткосрочни инвестиции /в т.ч. дялово участие в български търговски дружества/, вземания от трети лица, банкови сметки. На основание чл. 225, ал. 1, т. 4 от ДОПК, с Разпореждане № С230022-035-0290999/25.08.2023 г. изпълнителното дело е прекратено. Дългът на „АЛАГОН ИМПЕКС“ ЕООД към НАП е категоризиран като „несъбираем“. Предвид това е преценено, че събирането му може да се насочи към управителя на дружеството по реда на чл. 19 от ДОПК.

През процесните периоди „АЛАГОН ИМПЕКС“ ЕООД е свързано лице по смисъла на § 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби /ДР/ на ДОПК с „ЕКС 22“ ЕООД и „АЛАГОН ТРЕЙДИНГ“ ЕООД. Управител на трите дружества е И. В. К.. Едноличен собственик на капитала на „АЛАГОН ИМПЕКС“ ЕООД и „АЛАГОН ТРЕЙДИНГ“ ЕООД е „АЛАГОН ИНВЕСТ“ ЕООД, а на „ЕКС 22“ ЕООД - „АЛАГОН ТРЕЙДИНГ“ ЕООД. Едноличен собственик на капитала на „АЛАГОН ИНВЕСТ“ ЕООД е И. В. К..

Извършени са ревизии за определяне на задълженията по ЗДДС на „АЛАГОН ТРЕЙДИНГ“ ЕООД - получател по издадените фактури от „АЛАГОН ИМПЕКС“ ЕООД, които формират задълженията на последното по ЗДДС,

С РА № Р-22221422004358-091-001/06.03.2023 г. са установени задължения по ЗДДС на „АЛАГОН ТРЕЙДИНГ“ ЕООД за периоди от 01.04.2022 г. до 04.07.2022 г. и от 22.07.2022 г. до 31.07.2022 г. Ревизионният акт е обжалван по административен ред и потвърден с Решение № 754/07.06.2023 г. на Директора на дирекция ОДОП С..

С РА №Р-22221422004903-091-001/26.04.2023 г. са определени задължения по ЗДДС на „АЛАГОН ТРЕЙДИНГ“ ЕООД за м. 08.2022 г. и същият е влязъл в сила.

С цитираните ревизионни актове на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС на дружеството е отказан данъчен кредит по издадените фактури от „АЛАГОН ИМПЕКС“ ЕООД през периоди м. 04.2022 г., м. 05.2022 г., м. 07.2022 г. и м. 08.2022 г. в размер на 402 480,00 лв.

При така установената фактическа обстановка е формиран извод в процесния РА , че И. В. К. е знаел за извършваната търговска дейност и деклариранияте задължения по ЗДДС от „АЛАГОН ИМПЕКС“ ЕООД за периодите от м. 02.2022 г. до м. 09.2022 г, тъй като е управител на дружествата, между които е осъществявана привидна търговска дейност. Изтъкнати са съображения за неправомерни действия, като е изключена реалността на осъществените доставки и е съобразена свързаността между „АЛАГОН ИНВЕСТ“ ЕООД, „АЛАГОН ИМПЕКС“ ЕООД, А. Т.“ и „ЕКС 22“ ЕООД по смисъла на §1, т. 3, букви „г“ и „д“ от ДР на ДОПК. В качеството на управител на „АЛАГОН ИМПЕКС“ ЕООД е декларирал неверни данни в дневниците за продажби за м. 04.2022 г., м. 05.2022 г., м. 07.2022 г, м. 08.2022 г. и м. 09.2022 г., а именно - фактура №1/28.02.2022 г с получател „ЕКС 22“ ЕООД, която е сторнирал с кредитно известие №2/15.03.2022 г. и фактури с получател „АЛАГОН ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, които не документират реално осъществени доставки на стоки.

Прието е, че И. В. К., в качеството на управител на „АЛАГОН ИМПЕКС“ ЕООД е укрил факти и обстоятелства, като е подал неверни СД. В резултат на това, неправомерно е начислил ДДС, като по този начин е осигурил данъчно предимство за „АЛАГОН ТРЕЙДИНГ“ ЕООД. В последното по делото открито съдебно заседание ,ответника представи уведомление по чл.205 ал.2 от НПК във вр. с чл.626 от ТЗ до СРП ,с копие до ВКП за обявяване на неплатежоспособност на „АЛАГОН ИМПЕКС“ ЕООД. Липсват данни обаче за образуване на наказателно производство по това уведомяване ,а и същото е ирелевантно за установяване на ,предходните констатации в РА ,че жалбоподателя е укрил факти и обстоятелства, като е подал неверни СД.

С РА е прието, че при деклариране в дневника за продажби на фактури с получател „АЛАГОН ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, които не документират реални доставки, И. В. К. е действал умишлено и недобросъвестно в качеството на управител на „АЛАГОН ИМПЕКС“ ЕООД. Целят е неправомерно приспадане на данъчен кредит по спорните фактури от вписания в тях получател. В резултат на действията му, „АЛАГОН ТРЕЙДИНГ“ ЕООД- дружество , на което също е управител, неоснователно е приспадало данъчен кредит по същите в размер на 415 474,80 лв. Посочено е ,че жалбоподателят, в качеството на управител на „АЛАГОН ИМПЕКС“ ЕООД е знаел, че дружеството не притежава финансова възможност да заплати декларирания ДДС в приход на бюджета. „АЛАГОН ИМПЕКС“ ЕООД не е разполагало със собствен и

привлечен капитал и по доставките, които не са реално осъществени, не се е очаквало плащане от „АЛАГОН ТРЕЙДИНГ“ ЕООД.

По гореизложените съображения, с РА е прието, че е реализиран фактическият състав на чл. 19, ал. 1 от ДОПК и е ангажирана отговорността на И. В. К. за задълженията на „АЛАГОН ИМПЕКС“ ЕООД за ДДС за периоди м, 02.2022 г., м. 04.2022 г., м, 05.2022 г. и от м. 07.2022 г. до м. 09.2022 г, в размер на 415 474,80 лв., ведно с лихви за забава към датата на издаване на РА в размер на 84 502,95 лв.

В съд заседание от 23.01.2025г съдът е указал доказателствената тежест в процеса ,като е съобразил че в тежест на ответника е докаже наличието на предпоставките на чл.19 ал.1 от ДОПК. Последния не успя да докаже в хода на съдебното производство наличието на тези предпоставки ,респ законосъобразността на издадения РА № Р-22221123006138-091-001/14.03.2024 г, в частта с която е потвърден с Решение № 865 / 25.06.2024г на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” (ОДОП) – [населено място],при ЦУ на НАП.

Безспорно е установено и не се спори между страните в процеса ,че жалбоподателя И. К. е управител на „АЛАГОН ИМПЕКС“ ЕООД и че задълженията на това дружество в размер на 415 474,80 лв., за начислен, но невнесен ДДС за периоди от м, 01.2022 г. до м. 09.2022 г. не са установени с влязъл в сила РА на това дружество / т.е не е провеждана ревизия на дружеството / . Посочва се в решението на органа по чл.152 от ДОПК ,че : „...Обстоятелството, че издадените фактури от „АЛАГОН ИМПЕКС“ ЕООД към „АЛАГОН ТРЕЙДИНГ“ ЕООД не са били обект на анализ при ревизии на издателя им /„АЛАГОН ИМПЕКС“ ЕООД/ не опровергава този извод, тъй като в РД от настоящата ревизия се съдържат самостоятелни съображения в тази насока.“. Този подход според настоящата инстанция е в противоречие с чл.108 от ДОПК ,съгласно който „Данъчните задължения и задълженията за задължителни осигурителни вноски се установяват с ревизионен акт по чл. 118. „,

Нещо повече ,съгласно чл.21 ал.3 от ДОПК „Отговорността на третите лица отпада с отпадането на задължението, за което е установена с влязъл в сила акт. В този случай връщането на платени суми се извършва по реда на глава шестнадесета, раздел първи“

Действително закона допуска самоначисляване на данъка чрез подаване на Справки – декларации по ЗДДС ,но при наличие на констатации за неправомерно начислен ДДС и нереалност на декларираните доставки , ответника е следвало да установи задълженията на „АЛАГОН ИМПЕКС“ ЕООД чрез възлагане на ревизия.Подобно „обединяване“ на ревизии за задължения на дружеството и на управителя на това дружество е недопустимо според настоящия състав.

Допуснато е нарушение и на материалния закон.

Проверката за законосъобразност на оспорения РА се свежда до това, дали са налице елементите на фактическия състав на хипотезата на чл. 19, ал. 1 ДОПК.

С оглед характера на особената отговорност - отговорност на трети лица за задължения на задължено лице по чл. 14, т. 1 и 2 ДОПК, доказателствената тежест за

установяване на елементите от фактическия състав е на органа по приходите, в качеството му на ревизиращ орган.

С тази разпоредба е създаден особен случай на лична имуществена отговорност на лица- управители на задължени лица по чл. 14, т. 1 и т. 2 от ДОПК. Предвидени са няколко хипотези, при които възниква отговорността. Кумулативно необходимите предпоставки за това са: лицето да има качеството на член на орган на управление или управител на задължено лице по чл. 14, т. 1 и т. 2 от ДОПК, към момента, за който са установени публичните задължения за последното; да е налице поведение на това лице, изразяващо се в укриване на факти и обстоятелства, които по закон е било длъжно да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител; вследствие на това поведение да не могат да бъдат събрани задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски.

Задължение на органа по приходите е да установи наличието на посочените по-горе предпоставки.

По отношение изпълнението на първата материалноправна предпоставка по чл. 19, ал. 1 ДОПК- лицето, субект на отговорността да има качество на управител или на член на орган на управление към момента, към който са установени публичните задължения.

Както беше посочено по-горе жалбоподателя И. В. К. е бил управител на „АЛАГОН ИМПЕКС“ ЕООД в процесния период / м. 02.2022 г., м. 04.2022 г., м. 05.2022 г. и от м. 07.2022 г. до м. 09.2022 г/. Само това обстоятелство обаче не е достатъчно за да носи отговорност за задълженията на това дружество, както основателно възразява проц.представител на жалбоподателя.

Би могло да се приеме ,че с подаване на СД по ЗДДС с невярно съдържание е налице укриване на информация от управителя на „АЛАГОН ИМПЕКС“ ЕООД , тъй като информирането на приходната администрация за извършените и получените облагаеми доставки се извършва именно с подаване на СД по ЗДДС.

Това е така ,тъй като един от механизмите за определяне на данъчни задължения е този чрез подаването на декларации /глава 13 ДОПК/, чрез които задължените лица декларират наличието на определени законово установени факти, настъпването на които данъчните закони свързват с възникването на определени данъчни права или задължения. В ЗДДС декларирането и отчитането са регламентирани в глава 13, чл. 124 и сл. ЗДДС, които най-общо казано задължават данъчно-задължените лица за подават справка-декларация за всеки данъчен период, в която посочват придобитите покупки и извършените продажби. В продължение нормата на чл. 105 ДОПК разпорежда, че задълженията по декларация, по която задълженото лице само изчислява основата и дължимия данък и/или задължителните осигурителни вноски, се внасят в сроковете, определени в съответния закон. От изложеното се следва тълкуване, че данъчно задължените лица са длъжни да подават декларации, които да отразяват вярно извършените от тях стопански операции, въз основа на които декларации следва да бъдат определени и задълженията им за съответните данъци.

След като в случая органа по приходите е констатирал , че издадените от „АЛАГОН ИМПЕКС“ ЕООД фактури не документират реални доставки и това съставлява укриване на факти или обстоятелства е следвало това да стане в нарочно ревизионно производство на „АЛАГОН ИМПЕКС“ ЕООД . По аргумент от мотивите на Тълкувателно решение № 5 от 29.03.2021 г. на ВАС по т. д. № 7/2019 г., ОСС от I и II колегия, отговорността по чл. 19 ДОПК е субсидиарна и може да бъде ангажирана само ако съществува непогасено задължение на главния длъжник. В случая се касае за данъчни задължения на дружеството , които не са установени въз основа на влязъл в сила РА и които не са погасени.

Налице е разлика между фактическия състав, обуславящ отговорността на дружеството за данъци и/или задължителни осигурителни вноски, от този по чл. 19, ал. 1 ДОПК, обуславящ отговорността на управителя му за невъзможността да бъдат събрани задължения на дружеството за данъци и/или задължителни осигурителни вноски. За прилагането на отговорността по чл. 19, ал. 1 ДОПК релевантна е връзката между поведението на управителя и невъзможността за събиране на вземанията на дружеството, а такава връзка с декларираните данни в СД по ЗДДС не е доказана от ревизиращите органи.

Твърдението ,че „ ...В нито един момент данъчната администрация не е могла да предприеме резултатни действия за събиране на дълга от „АЛАГОН ИМПЕКС“ ЕООД“ ,по никакъв начин не обуславя неправомерни и умишлени действия на управителя за събиране на задължението на дружеството декларирани в процесните Справки-декларации.

Констатацията ,че чрез съставяне на фактури за нереално извършени доставки респ. СД с невярно съдържание е осигурено данъчно предимство на другите свързани с жалбоподателя дружества- „АЛАГОН ТРЕЙДИНГ“ ЕООД и „ЕКС 22“ ЕООД ,обуславя ангажиране на отговорност по чл.177 от ЗДДС ,съгласно която разпоредба „ Регистрирано лице - получател по облагаема доставка, отговаря за дължимия и невнесен данък от друго лице, доколкото е ползвало право на приспадане на данъчен кредит, свързан пряко или косвено с дължимия и невнесен данък“ при доказана свързаност между доставчика по „нереалните доставки“ -„АЛАГОН ИМПЕКС“ ЕООД и получателите по същите доставки „АЛАГОН ТРЕЙДИНГ“ ЕООД и „ЕКС 22“ ЕООД .

Следователно втората предпоставка - поведение, изразяващо се в действие или бездействие, чрез което са укрити факти и обстоятелства, необявени пред органа по приходи или публичния изпълнител не е налице.

По отношение на третата предпоставка - причинно-следствена връзка между поведението и невъзможността за събиране на задължения за данъци и осигурителни вноски, съдът намира следното:

Нормата на чл. 19, ал. 1 ДОПК изисква, умишленото поведение на управителя да е единствената причина за невъзможността да бъдат събрани публичните задължения. В тежест на органа по приходите е да докаже по несъмнен начин, наличието на пряка причинно-следствена връзка между действието/бездействието на управителя и невъзможността да бъдат събрани с ревизионния акт публични задължения, тоест следва да е налице волево поведение на субекта, което цели пряко укриване на

проявените факти и обстоятелства от приходната администрация, като лицето съзнава, че с поведението си, ще доведе до невъзможност да бъдат събрани публични задължения. За да бъде доказана тази причина е необходимо, да бъде установено имущественото състояние на задълженото юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 ДОПК преди и след твърдяното поведение на управителя по укриване на факти и обстоятелства.

Липсата на реална доставка, деклариране, погрешно деклариране и т.н може да са предпоставка за възникване на самите данъчни задължения, но не и причина за невъзможността те да бъдат събрани. В този смисъл не се изяснява и доказва причинна връзка между поведение на управителя на данъчния субект и несъбираемостта на възникналите задължения на юридическото лице, за да е законосъобразно ангажирана отговорността му по чл. 19, ал. 1 от ДОПК.

В случая самите ревизиращи са установили, че дружеството „АЛАГОН ИМПЕКС“ ЕООД не е имало потенциал да извърши декларираните доставки, а също така не е притежавало имущество, което да послужи за обезпечаване на потенциални негови задължения. Следователно безспорно е установено, че „АЛАГОН ИМПЕКС“ ЕООД няма промяна в имущественото си състояние нито преди твърдяните от органа по приходите действия на управителя, нито след предполагаемото укриване на факти и обстоятелства

Гореизложените фактически констатации обуславят липсата и на третата предпоставка – причинно-следствена връзка между поведението и невъзможността за събиране на задължения за данък върху добавената стойност за процесния период.

Четвъртата предпоставка - несъбираемост на данъка от задълженото дружество, също не е налице доколкото нито в хода на ревизията, нито в хода на административното производство по чл.152 и сл.от ДОПК, нито пред настоящата съдебна инстанция се представиха доказателства, че е изследвано и анализирано имущественото състояние на „АЛАГОН ИМПЕКС“ ЕООД. Единствено неподкрепените с никакви доказателства твърдения за образувано изпълнително производство от публичен изпълнител при ТД на НАП С., което по-късно е прекратено и уведомителното писмо до СРП за неплатежоспособност на дружеството не са достатъчни, за да се приеме че е спазена поредността за събиране на дълга по чл. 20 от ДОПК.

От изложеното следва, че оспорения от И. В. К. с ЕГН [ЕГН], и адрес : [населено място],[жк], [улица], вх, Б, ет. 7, ап. 66, чрез адв. Б. В. В., РА № Р-22221123006138-091-001/14.03.2024 г., издаден от С. Т. К. - орган, възложил ревизията, и Д. С. С. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 865 / 25.06.2024г на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ОДОП) – [населено място],при ЦУ на НАП е незаконосъобразен и следва да се отмени.

При този изход от процеса, на жалбоподателя се дължат разноски, но същите съдът ограничава до заплащането на държавна такса за което е представил доказателства. Представения договор за правна защита и съдействие / стр.403 от делото / е сключен между адв.В. и „Робо Трейдинг“ ЕООД и има за предмет друг РА, поради което

разноските за адв.възнаграждение са недоказани.

Водим от горното ,съдът

Реши:

ОТМЕНЯ РА № Р-22221123006138-091-001/14.03.2024 г., издаден от С. Т. К. - орган, възложил ревизията, и Д. С. С. - ръководител на ревизията , потвърден с Решение № 865 / 25.06.2024г на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” (ОДОП) – [населено място],при ЦУ на НАП, с който е ангажирана отговорността на И. В. К. с ЕГН [ЕГН], и адрес : [населено място],[жк], [улица], вх, Б, ет. 7, ап. 66 ,на основание чл.19 ал.1 от ДОПК за задължения на „АЛАГОН ИМПЕКС“ ЕООД размер на 415 474.80 лв., ведно с лихви - 84 502,95 лв по ЗДДС за периоди от м, 01.2022 г. до м. 09.2022 г.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – [населено място] при ЦУ на НАП да заплати на И. В. К. с ЕГН [ЕГН], и адрес : [населено място],[жк], [улица], вх, Б, ет. 7, ап. 66 направените по делото разноски в размер на 50лв /петдесет лева/ .

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд.

Съдия: